

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA OCTOBER 2013 - JANUARY 2014 Rs.2/- VOL VIII ISSUE 3

உள்பக்கம்

கட்டுப்பாடு.....3

அன்பும், அன்பு என்று அழைக்கப்படுவதும்.....4

குறைகாணல்.....5

சரியான வாழ்க்கைமுறை

கேள்வி: நான் ஆசிரியராகப் பணி புரிகின்றேன். பள்ளி விதிமுறைகள் மற்றும் சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பு ஆகியவற்றுடன் நான் எப்போதும் முரண்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். நான் அனைத்துப் பணிகளையும் விட்டுவிடவா? வாழ்க்கை நடத்த பொருள் ஈட்டுவதற்கான சரியான வழி எது? முரண்பாட்டை நிலைத்திருக்கச் செய்யாத வாழ்க்கைமுறை ஒன்று உள்ளதா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இது சற்று சிக்கலான கேள்வியாகும். இதனுள் நாம் படிப்படியாகச் செல்வோம். ஆசிரியர் என்பவர் யார்? ஆசிரியர் என்பவர், வரலாறு, இயற்பியல், உயிரியல் மற்றும் பல துறைகளைக் குறித்து தகவல் அளிப்பவராகவோ, அல்லது, அவரே, மாணவர்களுடன் சேர்ந்து, தன்னைப் பற்றி கற்றறிபவராகவோ உள்ளார். வாழ்க்கையின் முழுமையான இயக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, கற்றல் ஒரு செய்முறையாகும். உயிரியல் அல்லது இயற்பியல் ஆசிரியராக இல்லாமல், உளவியல் ஆசிரியராக நான் இருந்தால், என்னை, மாணவன் புரிந்துகொள்வானா, அல்லது, என்னால் சுட்டிக்காட்டப் படுவது, அவன் தன்னையே புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுமா?

ஆசிரியர் என்பதற்கு நாம் என்ன பொருள் கொள்கிறோம் என்பது குறித்து நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும், தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டும், உளவியல் ஆசிரியர் என்று எவரேனும் உள்ளாரா? அல்லது தகவல்களை மட்டுமே கூறும் ஆசிரியர்கள் உள்ளனரா? உங்களை நீங்களே புரிந்துகொள்வதற்கு உதவி செய்யக் கூடிய ஆசிரியர் ஒருவர் இருக்கிறாரா? கேள்வி கேட்டவர், “நான் ஒரு ஆசிரியர். பள்ளிக்கூடங்கள் மற்றும் கல்வி சம்பந்தமாக உருவாக்கப்பட்ட விதிமுறைகளுடன்

போராடுவது மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும் நான் என்னுடன் ஓயாமல் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் இவையெல்லாவற்றையும் விட்டுவிட வேண்டுமா? விட்டுவிட்டேன் என்றால், பிறகு, நான் என்ன செய்வது?” என்கிறார். சரியான முறையில் கற்பித்தல் என்றால் என்ன? என்பது பற்றி மட்டும் அவர் கேட்கவில்லை; சரியான முறையில் வாழ்தல் என்றால் என்ன என்பதையும் அவர் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்.

சரியான முறையில் வாழ்தல் என்றால் என்ன? தற்போதுள்ள சமுதாய அமைப்பில், சரியான வாழ்க்கைமுறை என்று ஏதுமில்லை. வாழ்வாதாரத்திற்கு நீங்கள் பொருளீட்டியாக வேண்டும் - நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்கிறீர்கள் - நீங்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுகிறீர்கள் - நீங்கள் அவர்களுக்கு பொறுப்பாகிறீர்கள் - ஆகவே, நீங்கள் ஒரு பொறியாளராகவோ அல்லது ஒரு பேராசிரியராகவோ வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள். சமுதாயம் உள்ள நிலையில், சரியான வாழ்க்கை முறை என்று ஒன்று இருக்க முடியுமா? அல்லது, சரியான வாழ்க்கை முறையை தேடுவது என்பது வெறும் கற்பனை சாம்ராஜ்யத்தை தேடுவது போன்றதா? அது ஏதோ அளவிற்கு அதிகமாக ஆசைப்படுதல் போலாகுமா? நேர்மையற்ற, முரண்பாடுகள் மிக்க, அநீதிகள் மலிந்த இந்த சமுதாயத்தில் ஆசிரியர் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாது, என்னையே நான் கேட்கிறேன், நான் என்ன செய்வது?

வாழ்வாதாரத்திற்கு சரியான வழிவகையை பெறுவது மட்டுமல்லாமல், முரண்பாடு ஏதுமில்லாமலும் இந்த சமுதாயத்தில் வாழ்வது சாத்தியமா? நேர்மையான வழியில் பொருளீட்டுவது சாத்தியமா? மற்றும்,

ஒருவரால் எல்லா முரண்பாட்டையும் தன்னுள் முடிவுறச் செய்ய முடியுமா? வாழ்க்கைக்கு நேர்மையான வழியில் சம்பாதிப்பது மற்றும் ஒருவர் தன்னுள் முரண்பாடு இல்லாமல் இருப்பது ஆகிய இவையிரண்டும் தனித்தனியானவைகளா? அவை, காற்றுகூட புகமுடியாத அளவிற்கு, மற்றதிலிருந்து தனிப்பட்ட ஒன்றா அல்லது அவைகள் இணைந்து செல்லுமா? எவ்விதத்திலும் முரண்பாடு இல்லாமல் வாழ்வதற்கு ஒருவர் மிக அதிக அளவில் தன்னை புரிந்து கொள்வது தேவைப்படுகிறது. ஆதலால், அதற்கு மிகுந்த மெய்யறிவு தேவைப்படுகிறது. மெய்யறிவு என்பது அறிவாளியின் சாதாரணமான அறிவு அல்ல - ஆனால், புறத்திலும், அகத்திலும் என்ன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ச்சிகளின் தலையீட்டின்றி காண்பதற்கும், கரையைத் தொடுவதும் விலகுவதுமாயிருக்கும் கடலைகளைப் போன்றே, புறமும் அகமும் வேறுபாடற்றது என்பதை அறிவதற்கும், உள்ளபடி பார்ப்பதற்கான திறமை தேவைப்படுகிறது. நாம் உருவாக்கிய இந்தச் சமுதாயத்தில் என்னுள் எந்த முரண்பாடும் இல்லாமல் வாழ்வதும் மற்றும் அதே சமயத்தில் சரியான தொழிலை செய்வதும் சாத்தியமா? அதற்கு நான் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது - சரியான தொழிலுக்கா அல்லது முரண்பாடு ஏதுமில்லாமல் வாழும் சரியான வாழ்க்கைமுறைக்கா? எது முதலில் வருகிறது? என் பேச்சை கேட்டபின், ‘இவர் சொல்லும் இம்முறை சாத்தியப்படாது’, ‘இவர் சொல்வது சரிதான்’, ‘இது சரியில்லை’ என்று சொல்லப்பட்டதை மறுத்தோ ஆதரித்தோ, நீங்கள் பேசி பயனில்லை. பிரச்சினை உங்களைப் பற்றியது. ‘இயல்பாகவே, தகுந்த வாழ்க்கைத் தொழிலை பெற்றுத் தருவதாகவும், அதே சமயத்தில், போராட்டத்தின்

நிழல் கூட நம்மீது படாதவாறு நாம் வாழ, வழி செய்வதாகவும் உள்ள வாழ்க்கை முறை என்று ஒன்றுள்ளதா? என்று நாம் ஒருவரையொருவர் கேட்கிறோம்.

துறவியாக மடத்தில் இருந்தால் மட்டுமே அவ்வாறு வாழ முடியும் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள்; உலகையும் அதன் துன்பங்கள் அனைத்தையும் நீங்கள் துறந்து விட்டீர்கள்; மற்றும், 'கடவுளின்' சேவைக்கு உங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுவிட்டீர்கள். ஒரு கருத்திற்கு அல்லது ஒரு நபருக்கு, ஒரு உருவகத்திற்கு அல்லது சின்னத்திற்கு உங்களுடைய வாழ்க்கையை அளித்து விட்டீர்கள். அதன் காரணமாக நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால், மிகச் சிலரே மடலாயங்களை நம்புகிறார்கள் அல்லது 'என்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வேன்' என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சரணடைவது அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் உருவகத்திற்கோ அல்லது அவர்கள் முன்னிலைப்படுத்தி வைத்துள்ள உருவகத்திற்கோ மட்டுமேயாகும்.

வாழ்தலின் முழுமையான முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்ட பின்பு மட்டுமே, அதாவது, உங்களுடைய உறவுமுறைகளையும் செயலையும் புரிந்து கொண்ட பின்பு மட்டுமே, உங்களால், முரண்பாட்டின் நிழல் கூட படாமல் வாழ்வது சாத்தியமாகும். எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் சரியான செயல் என்பது என்ன? அவ்வாறு ஏதேனும் உள்ளதா? பிறிதொன்றைவிட சிறந்தது என்பதாக இல்லாமல், முற்றிலுமாக சரியான செயல் ஒன்று உள்ளதா? வாழ்க்கையானது, செயல், இயக்கம், உரையாடல், அறிவைப் பெறுவது மற்றும் ஆழமாகவோ அல்லது மேலோட்டமாகவோ, மற்றவரோடு நட்பு கொள்வது என்றுள்ளது. சரியான முழுமையான செயல் ஒன்றை கண்டறிய வேண்டுமென்றால், நீங்கள் சரியான உறவுமுறையைக் கண்டறிய வேண்டும்.

மற்றொருவருடன், உங்களுக்குள்ள தற்போதைய உறவுமுறையாது? ஒரு சில நிமிடங்களில் மறைந்து விடும் கிளுகிளுப்பான,

கற்பனையான, பகட்டான, ஆழமற்ற உறவுகளைப் பற்றி பேசவில்லை. உண்மையிலேயே மற்றொருவருடன் உங்களுக்குள்ள தொடர்பு என்ன? குறிப்பிட்ட ஒரு நபருடன் உங்களுக்குள்ள தொடர்பு என்ன? பாலுணர்வுடன் கூடிய நெருக்கமான தொடர்பாகவும் ஒருவரையொருவர் முற்றிலுமாக சார்ந்திருக்கும் உறவாகவும் இருக்கலாம். ஒருவர், மற்றவரை தனக்கே உரிய உடைமையாய் நினைப்பதால் தோன்றும் பொறாமை மற்றும் வெறுப்பு நிறைந்த உறவாகவும் இருக்கலாம். ஆணோ, பெண்ணோ, அலுவலகத்திற்கோ, அல்லது, தொழில் செய்வதற்கோ வெளியே செல்கிறார்கள்; அங்கே அவன்/அவள், வெற்றி பெறுவதற்கான உத்வேகத்துடனும், பேராசையுடனும், போட்டி மனப்பான்மையுடனும், தன்முனைப்புடனும் செயல்படுகின்றனர். அவன்/அவள் வீட்டிற்குத்திரும்பி வந்தவுடன் பணிவாகவும், நட்புடனும் அன்புடனும் உள்ள கணவனாக/மனைவியாக மாறி விடுகிறார்கள். இவ்வாறுதான், உண்மையில், நடைமுறையில் உறவுமுறை உள்ளது. யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. இது சரியான உறவுமுறையா? என்று நாம் கேட்கிறோம். நிச்சயமாக இல்லை, இதை சரியான உறவுமுறை என்று சொல்வது அபத்தமாகும் என்று நாம் பதிலளித்தாலும், அதே முறையில் தொடர்ந்து செயல்படுகிறோம். நாம் அது தவறு என்று கூறுகிறோம்; ஆனால், நம்மாலும், சமுதாயத்தாலும் உண்டாக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின் படி உள்ள உறவுமுறையை தவிர, சரியான உறவுமுறை என்றால் என்ன என்று நாம் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சரியான உறவுமுறை வேண்டும் என்று நாம் விரும்பலாம், ஆசைப்படலாம், ஏங்கலாம். ஆனால், ஏங்குவதும், விரும்புதலும் அதை நமக்கு கொண்டு வருவதில்லை. அதைக் கண்டறிய நாம் அதனுள்ளே தீவிர அக்கறையுடன் செல்ல வேண்டும்.

உறவானது, பொதுவாக, புலன் உணர்வுகளின் பாற்பட்டதாகும் என்பதிலிருந்து தொடங்கலாம். புலன் நுகர்ச்சியிலிருந்து தோழமை உணர்வு வருகிறது - அது, ஒருவர் மீது ஒருவர்

சார்ந்திருத்தலை அதிகப்படுத்துகிறது. அந்தச் சார்ந்திருத்தலில் நிச்சயமற்றத் தன்மை வரும்போது, உறவுமுறை எனும் பாத்திரத்தின் நீர் கொதிக்க ஆரம்பிக்கிறது. சரியான உறவு முறையை கண்டறிய, சார்ந்திருத்தல் என்ற அதிமுக்கியமான விஷயத்தை ஒருவர் விசாரணை செய்ய வேண்டும். மனநீதியாக, நம் உறவில், நாம் ஏன் இந்த அளவிற்கு ஒருவர் மீது சார்ந்திருக்க வேண்டும்? மனதை தளர்வுச் செய்யும் தனிமையுணர்வின் தாக்கத்தால், நாம், பிறரை சார்ந்திருக்கிறோமா? அல்லது நம்முடைய கணவனை அல்லது மனைவியைக் கூட நம்பாததினால், எவரையுமே நம்பாததினால், சார்ந்திருக்கிறோமா? சார்ந்திருத்தல், பேரச்சம் தரும் இந்த பரந்த உலகிற்கு எதிராக நமக்கு பாதுகாப்புணர்வினைக் கொடுக்கிறது. "நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்" என்று நாம் கூறுகிறோம். அந்த நேசித்தலில், சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் உணர்வும், சொந்தமாகும் உணர்வும் எப்போதும் உள்ளது. அந்தச் சூழ்நிலை அச்சுறுத்தப்படும்போது, அங்கே எல்லா முரண்பாடுகளும் தோன்றுகிறது. இவ்வாறாகவே, தற்போதைய நம் உறவுகள் - நெருக்கமான உறவோ நெருக்கமற்றதோ எதுவாயினும் - உள்ளது. ஒருவரைப் பற்றிய மனத்தோற்றத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு, அந்த மனத்தோற்றத்தை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்கிறோம்.

நீங்கள் மற்றொரு நபருடன் அல்லது ஒரு கருத்துடன் அல்லது கோட்பாட்டுடன் தளைப்படும் அக்கணத்திலேயே, சீர்கேடு ஆரம்பமாகி விடுகிறது. அதனை நாம் உணர வேண்டும்; ஆனால், நாம் அதை உணர விரும்புவதில்லை. தளை படாமலும், மனநீதியில் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திராமலும் நம்மால் இணைந்து வாழ முடியுமா? வாழ்க்கையே உறவு என்றிருப்பதால், இதை கண்டறியாவிட்டால், நீங்கள், எப்போதும் முரண்பாட்டில் வாழ்வீர்கள். நாம், எவ்வித உள்நோக்கமுமின்றி பற்றின் விளைவுகளை கூர்ந்து கவனித்து, அவை உடனடியாக விலகிப்போக விடுவோமா? பற்றானது, பற்றின்மைக்கு நேரதிரானது அல்ல. நான் பற்றுடன் உள்ளேன். ஆனால்

பற்றின்மையோடு இருப்பதற்கு போராடுகிறேன். அதாவது, நான் நேரெதிரானதை உருவாக்குகிறேன். நேரெதிரானதை நான் உருவாக்கிய அக்கணத்திலேயே முரண்பாடு வந்து விடுகிறது. ஆனால், அங்கே பற்றின்மை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இல்லாத போது, நான் பற்றுடன் இருப்பதே அங்கு உள்ளது. அங்கே, பற்று மட்டுமே உள்ளது. அந்நிலையில், பற்றினை பற்றிய உண்மைகள் தெரிய வருகிறது. பற்றுடன் இருப்பதால் வரும் விளைவுகளையும் அவ்விளைவுகளின் அன்பற்ற தன்மையையும் பார்க்க முடிகிறது. அங்கு, பற்றின்மை நிலையைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் எதுமில்லை. உள்ளதை கூர்ந்து கவனிக்கவும், அதற்கு எதிரானதை உருவாக்கவும், மூளையானது கட்டுப்படுத்தப்படும், பயிற்றுவிக்கப்படும், பயிற்சியளிக்கப்படும் உள்ளது. “நான் வன்முறையுடன் உள்ளேன். ஆனால், நான் வன்முறையுடன் இருக்கக் கூடாது” - என்று எண்ணும்போது அங்கே முரண்பாடு உள்ளது. ஆனால், பகுப்பாய்வு செய்யாமல், நான்

வன்முறையின் தன்மையை கூர்ந்து கவனித்தால், அதற்கு எதிர்மறை நிலை என்பதான போராட்டம் முற்றிலும் நீங்கி விடுகிறது. ஒருவர் முரண்பாடு இல்லாமல் வாழ விரும்பினால், ‘உள்ளதை’ மட்டும் கவனிக்க வேண்டும் - மற்றவை யெல்லாம் தேவையில்லை. ‘உள்ளது’ டன் வாழும்போது - அவ்வழியில் வாழ்வது சாத்தியமே - ‘உள்ளது’ டன் முழுவதுமாக இருந்தால், பிறகு ‘உள்ளது’ வலுவிழந்து, இல்லாது போகிறது. இதனை சோதித்துப் பாருங்கள்.

பற்றுதல் இல்லாதபோதும், மற்றவரைப் பற்றிய உருவகத்தை கொள்ளாதிருக்கும் போதும் மட்டுமே, உறவுமுறையின் தன்மையை உண்மையில் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அப்படி புரிந்துகொண்ட நிலையில், ஆத்மார்த்தமான தோழமை உங்களிடையே இருக்கும்.

சரியான செயல் என்பது, நுட்பமானதும், துல்லியமானதுமான செயல். அது, உள்நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்காது. சரியான செயல், இலக்கினை கொண்டிருப்ப

தில்லை; அது நிர்ப்பந்தத்தால் செய்யப்படுவதுமில்லை. சரியான செயல் பற்றியும், சரியான உறவு முறையைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்ளுதல், மெய்யறிவை கொண்டு வருகிறது. மெய்யறிவு, புத்திசாலியின் சாதாரணமான அறிவு அல்ல - ‘உன்னுடைய மெய்யறிவு’, ‘என்னுடைய மெய்யறிவு’ என்றில்லாத ஆழ்ந்த மெய்யறிவாக அது பரந்திருக்கிறது. அந்த மெய்யுணர்வு, உங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு பொருளீட்ட என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறும்; மெய்யுணர்வோடு இருக்கும் பொழுது, நீங்கள் ஒரு தோட்டக்கார ராகவோ அல்லது ஒரு சமையல்கார ராகவோ இருக்கலாம் - அது ஒரு பொருட்டல்ல. மெய்யுணர்வு இல்லாத நிலையில் உங்களுடைய வாழ்வாதாரம், சூழ்நிலையால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும்.

முரண்பாடு இல்லாமல் வாழ்வதற்கான வழிமுறை உள்ளது. முரண்பாடு இல்லாதிருப்பதால், மெய்யுணர்வு உள்ளது - அது சரியான வாழ்க்கை முறைக்கு வழிகாட்டும்.

மாணுடத்தின் தேடல்கள்
பக்கம். 108 - 116

கட்டுப்பாடு

கேள்வி : எல்லாச் சமயங்களும் மனிதனில் காணும் மிருகத் தன்மையை மட்டுப்படுத்த தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதை வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றன. இதன் மூலம் துறவிகளும், சித்தர்களும் இறை நிலையைத் தாங்கள் அடைந்து விட்டதாக உறுதி கூறுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் கடவுளை உணர்வதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன என்று நீங்கள் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. நான் குழம்பிப்போயிருக்கிறேன். இதில் யார் கூறுவது சரி?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஒருவர் கட்டுப்பாடு தேவை என்கிறார்; இன்னொருவர் கட்டுப்பாடு தேவை இல்லை என்கிறார். பொதுவாக என்ன நடக்கிற தென்றால், எது வசதியானதோ, எது திருப்தி தருவதாக இருக்கிறதோ அதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள். அதாவது, ஒருவரை உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது; அவருடைய தோற்றம், அவருடைய தனிப்பட்ட

விசித்திரத் தன்மைகள், அவர் தனியாகக் காட்டும் அபிமானம் இன்னும் இப்படிப் பல. இவற்றை எல்லாம் விலக்கி விட்டு, இந்தக் கேள்வியை நேராக ஆராய்ந்து, அதன் உண்மையை நாமே கண்டு பிடிக்கலாம்.

நம்மில் பலரும், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்தவர்கள், நமக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். நம்முடைய நடத்தைக்கு, ஒரு வழிகாட்டுதலை எதிர்பார்க்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும், நமக்கு மேலும் துன்பம் வரக்கூடாது என்பது நம்முடைய இயல்புணர்வாக இருக்கிறது. யாரோ ஒருவர் மகிழ்ச்சி அல்லது, ஆனந்தத்தை அல்லது அப்படிப்பட்ட ஒன்றை அடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நாமும் அதை அடைய, அவர், வழி சொல்வார் என்று நம்புகிறோம். அதைத்தான் நாம் விரும்புகிறோம். அதே மகிழ்ச்சியை, உள்ளார்ந்த

அமைதியை, உவகையை நாம் விரும்புகிறோம்.

முதலில் எதையும் புரிந்து கொள்ள, அமைதியான, கலங்கப் பெறாத மனம் வேண்டும். குறிப்பாக எனக்குத் தெரியாததை, என்னுடைய மனம் ஆழ்ச்சென்று காண முடியாததை, அதாவது கேள்வியாளர் கடவுள் என்று சொல்வதை விளங்கிக் கொள்ள அப்படிப்பட்ட மனம் தேவை. வாழ்க்கையைப் பற்றி, உறவு பற்றி உண்மையில் எந்தப் பிரச்சினையானாலும், எதையும், எந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையையும் புரிந்து கொள்ள மனத்திற்கு ஒருவித அமைதியான ஆழ்நிலை தேவை. அப்படிப்பட்ட அமைதியான ஆழ்நிலை ஏதாவதொரு கட்டாயத்தின் மூலம் வர முடியுமா? மேற்புற மனத்தைக் கட்டாயப்படுத்தி, அமைதி நிலையடையச் செய்யலாம். ஆனால், அப்படிப்பட்ட அமைதி, சீரழிந்த செத்துப்போன அமைதியாகத் தான் இருக்க முடியும். அது அநுசரித்துக் கொள்ளும் தன்மையும்,

நெகிழ்வுத் தன்மையும், நுண் புலனுணர்வுத் தன்மையும் பெற முடியாத ஒன்றாகத் தான் இருக்கும். ஆகவே அடக்குவது என்பது வழியாகாது.

யாரோ ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாக, மெய்யுணர்வு பெற்றதாக, நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்; அவர் சில வற்றைச் செய்கிறார். அந்த மகிழ்ச்சியை விரும்பி, நீங்களும் அவர் போல் நடக்கிறீர்கள். அவர் போல் நடப்பதுதான் கட்டுப்பாடு எனப்படுகிறது அல்லவா? அடுத்தவர் பெற்றுள்ளதை அடைய நாமும் போலித்தனத்தில் ஈடுபடுகிறோம். மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்காக நம்மை

அவருடைய நகலாக்குகிறோம். மகிழ்ச்சியைக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் காண முடியுமா? ஒரு விதிமுறையை, ஒரு கட்டுப் பாட்டை, ஒரு நடத்தை முறையைப் பயிற்சி செய்வதன் மூலம் நீங்கள் எப்பொழுதாவது விடுதலை பெறுகிறீர்களா? உண்மையை கண்டறிய விடுதலை வேண்டும் அல்லவா? நீங்கள் எதையாவது கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால் உள்ளார்ந்து நீங்கள் விடுபட்டிருக்க வேண்டும்; இது தெளிவு. உங்கள் மனத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி வடிவம் கொடுப்பதன் மூலம் நீங்கள் விடுபடுகிறீர்களா? இல்லை என்பது

தெளிவு. நீங்கள் குறிப்பிட்ட முடிவிற்படி, குறிப்பிட்ட நடத்தை முறையிற்படி, அடக்குகின்ற செயல்பாட்டைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யும் வெறும் இயந்திரமாகி விடுகிறீர்கள். விடுதலை, கட்டுப் பாட்டின் மூலம் வர முடியாது. நுண்ணறிவு மூலம் மட்டுமே விடுதலை வர முடியும். எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் விடுதலையை உள்ளும், புறமும் மறுக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே, அந்த நுண்ணறிவைப் பெறுகிறீர்கள், அல்லது அது விழிப்புறுகிறது.

வாழ்க்கை: அடிப்படைக் கேள்விகள் பக்கம். 26 - 33

அன்பும், அன்பு என்று அழைக்கப்படுவதும்

அன்பு என்பது மகிழ்ச்சி, அன்பு என்பது களிப்பு, அன்பை மனிதன் குறுக்கி பலவீனமாக்கினான் - மனிதன் குறுக்கிய அன்பாக, அன்பு இல்லை.

San Diego 07.04.70

அன்பு என்றால் என்ன? உலகை, நாடுகளாகப் பிரித்தது போலவே, வாழ்க்கையையும் நாம் பல பாகங்களாக்கி விட்டோம். அன்பை, உடலிற்பத்திற்பாற்பட்ட அன்பு என்றும், ஆன்மீக அன்பு என்றும் பிரித்து, அன்பு என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலிருந்து அன்பை நாம் பார்ப்பதால், அன்பைப் பற்றி நாம் ஒருபோதும் அறிவதில்லை.

Madras 1959

அன்பைப்பற்றி மிகப்பெரிய அளவில் பேசுகிறோம். ஆனால், விசித்திரமாக, அன்போடு வெறுப்பும் உடன் செல்கிறது. உங்கள் கடவுள் மீது அன்பு செலுத்தும் நீங்கள், மற்றவர்கள் கடவுளை வெறுக்கிறீர்கள்; உங்கள் தேசத்திற் மீதும், உங்கள் குடும்பத்திற் மீதும் அன்பு செலுத்தும் நீங்கள், மற்ற குடும்பத்திற்கும் தேசத்திற்கும் எதிராக நடந்துக் கொள்கிறீர்கள். மேலும், உலகம் பூராவும், அன்பு, காமத்துடன் சம்பந்தப் படுத்தப்படுகிறது.

Beyond Violence Ch-3

எனக்கும் உங்களுக்கும் இடையே உள்ள அன்பில், பெருமளவிற்கு கோபம், பொறாமை, அடக்கியாளல்,

சச்சரவு இருக்கிறது; இன்பம், ஆசை, காமம் போன்றவையும் இருக்கிறது - இவையெல்லாம் அன்பாகுமா?

Rome 11.04.69

அன்பு என்பது இன்பமா? நேற்று அனுபவித்ததை எண்ணிப் பார்த்து, உருவகப்படுத்தி, அதனால் கிளர்ச்சி யடைகிறீர்கள், அது உங்களுக்கு இன்பம் அளிக்கிறது; அதை நீங்கள் அன்பு என்று அழைக்கிறீர்கள். அதுவா அன்பு? இன்பம் என்பது, வலி, வேதனை, மனச்சோர்வு, சார்ந்திருத் தல் போன்றவைகளோடு கூடியது. நீங்கள் சார்ந்திருக்கும் உங்கள் வாழ்க்கைத் துணையிடம், 'உங்களை நேசிக்கிறேன்' என்று சொல்லும்போது சார்ந்திருப்பதால் விளையும் பயம் உங்கள் பேச்சில் இருக்கிறதல்லவா? இதுவா அன்பு?

San Diego 1970

அன்பு, உணர்ச்சிவசப்பட்ட உணர்வு இல்லை என்பது வெளிப்படை. தன் உணர்ச்சிக்கு வடிகால் கிடைக்காத போதும், தன் உணர்ச்சிகள் மதிக்கப் படாதபோதும், உணர்ச்சிவயப்பட்ட மனிதன், கொடூரமானவனாகிறான். சந்தர்ப்பங்களிற் தூண்டுதலால், அவன் போர் தொடுக்கவும், படுகொலைச் செய்யவும், தயங்க மாட்டான். தன் சமயத்திற்காக கண்ணீர் சிற்தும் மனிதனிடம் அன்பு நிச்சயமாக இல்லவே இல்லை.

வாழ்க்கை: அடிப்படைக் கேள்விகள்

நீங்கள் பிச்சைக்காரர் ஒருவருக்கு ரூபாய் ஒன்றை அளித்து கனிவான வார்த்தைகளையும் சொல்லலாம். இதுவா அன்பு? இரக்கம் அன்பாகுமா?

The Collected Works Vol.5

அன்பு செய்வதற்கு ஒரு காரணம் இருப்பிற், அது விற்பாரம்! 'நான் உன்னை நேசிக்கிறேன், ஏனென் றால்...' என்று சொல்வது விற்பாரம்!

Brockwood 28.08.1982

உங்களிடம் அன்பிருந்தால், உங்கள் மீது அன்பு காட்டும்படி நீங்கள் யாரையும் கேட்க மாட்டீர்கள். மாதா கோயிலில் சென்று வழிபாடு செய்து யாசிக்கிறோம். பிறர் உதவிற்யை யாசிக்கும்போது, நீங்கள் யாரையாவது சார்ந்து இருக்கிறீர்கள்; உங்களுக்கு உதவ வரும் அனைவரும், அவர்கள் குப்பைக்கூளத்தால், உங்கள் பாத்திரத்தை நிறப்புகிறார்கள்.

சாணன் 24.07.83

வாழ்க்கை மிகப்பல பொக்கிஷங் களை தனக்குள் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை நாம் முழுமையாகப் பயன் படுத்திக்கொள்ளத் தவறிவிட்டோம். பரிபூரண சந்தோஷத்தைப் பெற்றுத் தரும் தனிச்சிறப்புடைய புரட்சிற்யை அன்பு தோற்றுவிக்கிறது. ஆனால் விற்பார மனப்பான்மையுடைய நாம், ததும்பி வழியும் கிணற்றிலிருந்து, குப்பிற்யில் தண்ணீரை நிறப்பிக் கொள்வது போல, நம் செளகரியப்படி அன்பு செலுத்துகிறோம்; அன்பு,

கொடுக்கல்-வாங்கல் வியாபாரம் அல்ல. அன்பு, மனிதகுலத்தின் பிரச்சனைகள் அனைத்தையும் தீர்க்க வல்லது. அதை முழுமையாகப் பெற சக்தியற்றவர்களால் நாம் இருப்பதால், நம் வாழ்க்கை, வீண்பகட்டான, அற்பமான, குறுகிய வாழ்க்கையாக உள்ளது.

Krishnamurti : A Biography

வெறுப்பின் எதிர்மறையாகவோ வன்முறையின் எதிர்மறையாகவோ அன்பு இல்லை. நீங்கள் எதையும் சார்ந்திராமல் ஒழுக்க நெறியுடன் வாழலாம், சமூக சேவை செய்யலாம், ஆனால், நீங்கள் அன்புடையவராக இல்லாவிட்டால், உங்கள் செயல்களுக்கு மதிப்பு ஏதுமில்லை. உங்கள் மனதில் அன்பிருந்தால், நீங்கள் விரும்பியது எதையும் செய்யலாம். அன்புடன் செய்வதில் தவறுகள் இருப்பதில்லை - அப்படியே இருந்தாலும், தவறுகள் உடனே திருத்தப்படுகின்றன. அன்புடையவரிடம் பொறாமையோ மனவருத்தமோ இல்லை; மன்னிக்கப்பட வேண்டியது என்று எதுவும் அவருக்கு ஒருபோதும் இல்லாமலிருப்பதால், மன்னித்தல் என்பது அன்புடையவருக்கு இல்லை. இவைகளைப் பற்றி அறிய, ஆழமான

ஆய்வும், மிகுந்த அக்கறையும், கவனமும் தேவைப்படுகிறது.

Beyond Violence Ch-3

அன்பு, போராட்டம் அல்ல; பொறாமை, வெறுப்பு, கோபம், பேராவல், பதவி மோகம், தன்முனைப்பு ஆகியவற்றை அன்பு அறியாது. அன்பு நமக்குள் வர, எவையெல்லாம் அன்பு இல்லை என்பதைக் காண்பதற்கான சுதந்திரம் நமக்குத் தேவை - நிஜத்தில் எது அன்பு இல்லை என்பதைப் பார்க்கவும். அதன் முழுமையான உளரீதியான அமைப்பை உற்று நோக்கவும் நமக்கு சுதந்திரம் தேவை.

The Collected Works Vol.17

உண்மையில் அன்பு என்பது உணர்ச்சி வயப்படாத, பிரிவினை உணர்வு இல்லாத முழுமையான உணர்வாக உள்ளது. அறிவின் இயல்பாக இருக்கும் பிரிவினைப் படுத்தலும், பகுக்கும் இயல்பும் இல்லாத, நிர்மலமான, முழுமையான உணர்வாக அன்பு உள்ளது. அன்பு செய்ய 'தான்' என்ற உணர்வு இறந்து விட வேண்டும்.

On Living and Dying

'தான்' என்ற உணர்வை துறந்தால், அன்பும் காருண்யமும் தோன்றும்.

குறை காணல்

கேள்வி : உறவில், குறைகூறலுக்கு இருக்கும் இடம் என்ன? ஆக்கபூர்வமான குறை காணலுக்கும், அழிவுத்திறன் கொண்ட குறை காணலுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

கிருஷ்ணமூர்த்தி : முதலாவதாக, எதற்காக நாம் குறை கூறுகிறோம்? புரிந்து கொள்வதற்காகவா? அல்லது அது வெறும் நச்சரிக்கும் போக்கா? நான் உங்களைக் குறை சொல்லும் போது, உங்களைப் புரிந்து கொள்கிறேனா? தீர்ப்பளிப்பதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? உங்களோடு உள்ள உறவின் சிறப்புத்தன்மையை, மேலோட்டமாக அல்லாமல் முழுதுமாக அறிந்து கொள்ள, புரிந்துகொள்ள, உங்களைக் குறை சொல்லத் தொடங்குவதா? அல்லது நமக்கிடையில் உள்ள உறவை, அமைதியாக, உற்று

நோக்கி உணர்கிறேனா? அதாவது என்னுடைய கருத்துக்கள், குறை கூறல், தீர்ப்பு, ஒன்றுபடுத்தல், கண்டனம் ஆகியவற்றை முன் வைக்காமல், அமைதியாக என்ன நிகழ்கிறது என்று நோக்குகிறேனா? நான் குறை கூறாவிட்டால் என்ன நடக்கிறது? ஒருவர் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து விடுகிற போக்கைக் கொண்டு விடுகிறார் அல்லவா? அப்படியானால், நச்சரிக்காவிட்டால், நாம் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடாமல் இருக்கிறோம் என்பதல்ல. ஒரு வேளை அது ஒரு வழக்கமாகி, வழக்கத்தாலேயே உறங்கி விடுகிறோம் போலிருக்கிறது.

குறை கூறல் மூலம், உறவைப் பற்றிய ஆழமான அகன்ற விளக்கம் ஏற்படுகிறதா? குறை கூறல், ஆக்கமுடையதா, அழிவு கொண்டதா

பசியால் வாடுபவர், துன்பப்படுபவர், வசிக்க இடமில்லாதவர், உலகாயதக் கொள்கையோர், ஆஸ்திகர், என அனைத்துத் தரப்பினர் மீதும், அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும், அன்புடையோருக்கு தீவிர ஆர்வம் தோன்றும்.

Krishnamurti's Journal

இது வாங்கவோ, விற்கவோ, திரும்பச் செய்யவோ முடியாத ஒன்று; புத்தகங்களில் பிடித்து வைக்க முடியாத ஒன்றாகவும் உள்ளது. கணத்திற்குக் கணம் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகவும், புன்னகையில், கண்ணீரில், மடிந்து போன இலையின் அடியில், சுற்றியலையும் எண்ணங்களில், வாழ்வின் முழுமையில் காணப்படும் ஒன்றாகவும் அன்பு உள்ளது. ஏனெனில் அன்பு, சக்தியத்திலிருந்து வேறுபட்டதல்ல. அன்பிருக்கும் இடத்தில் பரிபூரண மாற்றம் இருக்கும். அன்பிருக்கும் இடத்தில், உள்மனப் புரட்சி இருக்கும்.

'அவர் (கிருஷ்ணமூர்த்தி) என் அறைக்குள் நுழைந்தபோது, நான் என்னுள் சொல்லிக்கொண்டேன்: 'நிச்சயமாக, அன்பின் கடவுளே வருகிறார்' என்று.

Khalil Gibran

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நெருக்கடியில் தவிக்கும் உலகமும் p. 72-73

என்பது ஒரு பொருட்டல்ல; அது தேவையற்றது. ஆகவே கேள்வி இது தான்: "உறவைப் புரிந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய மனம், இதயம் ஆகியவற்றின் தன்மை என்ன?" புரிந்து கொள்ளும் நடைமுறை என்ன? ஒன்றை எப்படிப் புரிந்து கொள்கிறோம்? உங்கள் குழந்தையிடம் உங்களுக்கு நாட்டம் இருந்தால், அந்தக் குழந்தையை எப்படிப் புரிந்து கொள்கிறீர்கள்? நீங்கள் அதைக் கவனிக்கிறீர்கள் அல்லவா? அவன் விளையாடும் போது கவனிக்கிறீர்கள்; அவனுடைய பலவித மன நிலைகளில் அவனை உற்று நோக்குகிறீர்கள். உங்களுடைய உட்கருத்தை முன் வைத்துப் பார்ப்பதில்லை. அவன் இப்படி இருக்க வேண்டும், அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்வதில்லை.

நீங்கள் உற்று நோக்குகிறீர்கள்; விழிப்புணர்வோடு பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா? பின், ஒருவேளை குழந்தையைப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குகிறீர்கள். மாறாக, நீங்கள் தொடர்ந்து குறை கூறிக் கொண்டு, தொடர்ந்து உங்களுடைய குறிப்பிட்ட ஆளுமையை அவன் மீது செலுத்திக் கொண்டு, உங்கள் விசித்திரத் தன்மைகள், கருத்துக்கள் ஆகிய வற்றை ஏற்றிக்கொண்டு, அவன் இப்படி இருக்க வேண்டும், அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் தீர்மானித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். எனினால் அந்த உறவிலே ஒரு தடுப்பு வேலியைப் போடுகிறீர்கள். அவப்பேற்றினால், நம்மில் பலரும், உருப்படச் செய்யவும், தலையிடவும், குறை கூறலில் ஈடுபடுகிறோம். அது நமக்கு ஒருவித இன்பத்தைத் தருகிறது; ஒருவித மனத்திருப்தியைத் தருகிறது. அதாவது, கணவனோடோ, குழந்தையோடோ, அல்லது யாராயிருந்தாலும் அவர்களோடு உள்ள உறவை உருப்படச்செய்வதில். அதிலே உங்களுக்கு ஒரு வன்மை இருப்பதை உணர்கிறீர்கள். நீங்கள்தான் அதிகாரமுடையவர்; ஆகவே அதிலே மிகப்பெரும் மனத்திருப்தி இருக்கிறது. இந்த நடை முறைகளில் எல்லாம் உறவைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. உங்கள் ஆசைக்கு ஏற்ப, உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப, உங்கள் குறிப்பிட்ட விசித்திரத் தன்மைக்கேற்ப அடுத்தவரை உருவாக்கும் விருப்பம்தான் இருக்கிறது; இது வெறும் வற்புறுத்தும் செயல்தான். இவை எல்லாமே உறவைப் புரிந்து கொள்வதைத் தடை செய்கின்றன அல்லவா?

பிறகு, தன்னைக் குறைகூறல் வருகிறது. தன்னில் குறை காண்பது, தன்னைக் குறை கூறுவது, கண்டனம் செய்வது, நியாயப்படுத்துவது ஆகியவை தன்னைப் புரிந்துகொள்ள உதவுமா? நான் என்னைக் குறை கூறத் தொடங்கும்போதே, புரிந்து கொள்ளுகிற, என்னை ஆராய்கிற நடைமுறையைக் குறைத்து விடுகிறேன் அல்லவா? உள்ளார்ந்த தன்-ஆய்வு, ஒருவிதத் தன்னைக் குறை கூறல், “தான்” என்பதை இதழ் விரித்துக் காட்டுமா? “தான்” என்பதை இதழ் விரித்துக் காட்டச்செய்வது எது?

தொடர்ந்து பகுத்தாய்வதும், பயத்துடன் இருப்பதும், குறை காண்பதுமா அதற்கு வழிகோலு கிறது? உண்மையில் இவை அதற்கு உதவுவது இல்லை. தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, எவ்விதக் கண்டனமும் இல்லாத, ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளலும் இல்லாத, தொடர்ந்த விழிப்புணர்வு தேவை. இதுவே “தான்” என்பதை இதழ் விரித்துக் காட்டுகிறது. ஒரு தன்னியல்பான தன்மை தேவை; தொடர்ந்து பகுத்து ஆய்வு செய்து கொண்டு, கட்டுப் படுத்திக் கொண்டு, உருவாக்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது. புரிந்து கொள்வதற்கு, தன்னியல்பில் போகும் தன்மை வேண்டும். நான் குறைவு படுத்தி, கட்டுப்படுத்தி, கண்டனம் செய்தால், சிந்தனை, உணர்ச்சி ஆகியவற்றின் இயக்கத்தைத் தடை செய்து விடுகிறேன் அல்லவா? சிந்தனை, உணர்ச்சி ஆகியவற்றின் அசைவில்தான், நான் கண்டறிய முடியும்; வெறும் கட்டுப்பாட்டால் அல்ல. கண்டறிந்த பிறகு எவ்வாறு அதை ஒட்டிச் செயல்படுவது என்பதைக் காண்பது முக்கியம்.

ஒரு கருத்தின்படியோ, ஒரு தரத்தின்படியோ, ஒரு குறிக்கோளின் படியோ நான் செயல்பட்டால், பின் “தான்” என்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவமைப்புக்குக் கட்டாயப்படுத்து கிறேன். அதில் விளங்கிக் கொள்வது

இல்லை; எல்லாவற்றையும் கடந்து செல்வதும் இல்லை. “தான்” என்பதை எவ்விதக் கண்டனமும் இன்றி ஒன்றுபடுத்திக்கொள்வதும் இன்றிக் கவனித்தால், பின்னர் அதைக் கடந்து செல்ல முடியும். அதனால்தான், தன்னை ஒரு குறிக்கோளுக்கு நெருக்கப்படுத்தும் மொத்த நடை முறையும், முற்றிலும் தவறானது. கருத்துக் குறிக்கோள்கள் வீட்டிலே செய்யப்பட்ட கடவுள்கள். ஆகவே, “தான்” உற்பத்தி செய்த ஒரு வடிவத்திற்குப் பணிந்து போவது, விடுதலை ஆகாது.

வாழ்க்கை: அடிப்படைக் கேள்விகள்
பக்கம். 100 – 103

வசந்த விஹார் கூட்டங்கள் (Retreats) பின்வரும் மாதங்களில் நடைபெற உள்ளது.

அக்டோபர் 2013 -

நவம்பர் 2013 -

டிசம்பர் 2013 -

கூட்டத்திற்கான தேதிகள்,

எங்கள் இணைய தளமான

www.kfionline.org-யில்

வெளியிடப்படும்.

மேலும் விவரங்களுக்கு

வாசக மைய நூலகர், தொலைபேசி

044 2493 7803 / 2493 7596

மின்னஞ்சல் : kfistudy@yahoo.co.in

Published in February, June & October.

Registered with The Registrar of Newspapers
for India under No. TNTAM/2006/17823

Periodical

If undelivered please return to:

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA

Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road

Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596

E-mail: publications@kfionline.org

Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org